

РЕШЕНИЕ

№ 210

гр. Кърджали, 03.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КЪРДЖАЛИ, III СЪСТАВ, в публично заседание на десети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Вергиния Еланчева

при участието на секретаря Симона Иванова
като разгледа докладваното от Вергиния Еланчева Административно
наказателно дело № 20235140200506 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № КЖ-3/19.05.2023 г., издадено от началник на РДНСК-Кърджали, с което на основание чл.232, ал.1, т.1 от ЗУТ е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1 000 лв. на ***Т. Д. М. с ЕГН *****, адрес ****, във функциите му на заместващ **** на Община Кърджали, за извършено нарушение на чл.149, ал.5 от ЗУТ.

Жалбоподателят Т. Д. М. намира издаденото наказателно постановление за незаконосъобразно. Твърди, че не е извършил процесното нарушение, поради което неправилно била ангажирана отговорността му. В производството по установяване на административното нарушение и издаване на акта и наказателното постановление били допуснати съществени процесуални нарушения. Моли съдът да отмени изцяло атакуваното постановление.

Жалбоподателят в съдебното заседание не се явява, представлява се от упълномощен адвокат, който поддържа жалбата. Сочи, че в случая били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. По делото не се установило при каква форма на вината е извършено нарушението. Наказващият орган не изследвал и не преценил възраженията на жалбоподателя за това, че той все пак съвместявал две длъжности едновременно през периода на нарушението. Нарушена била разпоредбата на чл.53, ал.1 вр. чл.28 от ЗАНН, тъй като наказващият орган издал постановлението, без да извърши преценка за маловажност. Ако въобще се приеме, че е налице нарушение, то се касаело за такова от един ден. Освен това, наказващият орган недопустимо участвал във фазата на съставяне на акта, тъй като на

уведомителното писмо от 24.11.2022 г. имало негова резолюция за съставяне на АУАН. Моли за отмяна на атакувания акт, както и за присъждане на направените по делото разноски. Представя писмена защита, в която излага аргументите си за незаконосъобразност на наказателното постановление.

Административнонаказващият орган в съдебно заседание се представлява от юрисконсулт М., която моли оспорваното наказателно постановление да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Твърди, че събраните по делото доказателства безспорно установявали вмененото на жалбоподателя нарушение. При водене на административнонаказателното производство не били допуснати нарушения на ЗАНН. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, а алтернативно, при уважаване на жалбата, прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Представя и писмена защита, в която излага доводи за законосъобразност на атакувания акт.

Районна прокуратура-Кърджали, редовно призована за съдебното заседание на основание чл.62 от ЗАНН, не се представлява.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 16.11.2022 г. жалбоподателят Т. Д. М. - заместващ **** на Община Кърджали, издал Разрешение за строеж ***/16.11.2022 г. за обект, представляващ „Жилищна сграда и масивна ограда, находящи се в поземлен имот № *** по КKKP на гр.Кърджали“-част от комплексен проект за инвестиционна инициатива по чл.150 от ЗУТ въз основа на одобрен ПУП-ПЗ със Заповед № 1494/16.11.2022 г. на кмета на Община Кърджали“. За издаденото разрешение, той уведомил РДНСК-Кърджали с писмо Изх.№ 24-00-1603/24.11.2022 г. Писмото с приложеното към него Разрешение за строеж ***/16.11.2022 г. било изпратено по пощата на 25.11.2022 г. и входирано в РДНСК-Кърджали на 28.11.2022 г. На 30.11.2022 г. преписката била разпределена на свидетеля Г. Я. - старши инспектор в РДНСК-Кърджали. Свидетелят установил, че уведомителното писмо за издаденото разрешение за строеж, към което било приложено и самото разрешение, е изпратено след изтичане на законовия 7-дневен срок от издаването му. По този повод на 05.01.2023 г. на жалбоподателя бил съставен и връчен АУАН за извършено нарушение по чл.149, ал.5 от ЗУТ, като той го подписал с възражение. На 11.01.2023 г. жалбоподателят подал писмено възражение до наказващия орган срещу съставения акт. Същото не било уважено и на 19.05.2023 г. е издадено процесното наказателно постановление, с което на основание чл.232, ал.1, т.1 от ЗУТ на Т. Д. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000 лв. за извършено на 24.11.2022 г. нарушение по чл.149, ал.5 от ЗУТ.

Горната фактическа обстановка се установява от показанията на свидетелите Г. Я. и Е. В.; Акт за установяване на административно нарушение от 05.01.2023 г.; Възражение от 11.01.2023 г.; Заповед за отпуск № 1751/14.11.2022 г.; Заповед за отпуск № 1769/18.11.2022 г.; Заповед за отпуск № 1829/23.11.2022 г.; Покана от 08.12.2022 г.; уведомително писмо Изх. № 24-00-1603/24.11.2022 г.; Разрешение за строеж ***/16.11.2022 г.; пощенски плик с

клеймо от 25.11.2022 г. и 28.11.2022 г.; Заповед № 1148/26.08.2022 г. на кмета на Община Кърджали; Заповед № РД-13-047/04.02.2022 г. на началник на ДНСК; Заповед № 1/14.02.2023 г. на кмета на Община Кърджали, както и другите приети по делото писмени доказателства.

При така приетата за установена фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок, поради което следва да бъде разгледана по същество.

Административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана за нарушение на чл.149, ал.5 от ЗУТ, който текст гласи, че органите, издали разрешение за строеж, уведомяват писмено съответните органи на Дирекцията за национален строителен контрол по местонахождение на строежа за издадените разрешения за строеж и заповеди за допълването им по чл.154, ал.5 и изпращат копия от тях в 7-дневен срок от издаването им. От доказателствата по настоящото дело се установява, че на 16.11.2022 г. жалбоподателят Т. Д. М. - заместващ **** на Община Кърджали, е издал Разрешение за строеж ***/16.11.2022 г. В предвидения от закона 7-дневен срок - до 23.11.2022 г., той не е уведомил РДНСК-Кърджали за така издаденото разрешение за строеж, не е изпратил копие от същото. Жалбоподателят е сторил това с писмо Изх.№ 24-00-1603/24.11.2022 г., изпратено по пощата на 25.11.2022 г., което означава, че не е спазил законовия срок и е осъществил вмененото му административно нарушение. След като е издал разрешение за строеж като заместващ **** на 16.11.2022 г., Т. Д. М. е следвало да уведоми писмено РДНСК-Кърджали за издаването му най-късно до 23.11.2022 г. Установеното деяние безспорно съставлява нарушение на разпоредбата на чл.149, ал.5 от ЗУТ. Независимо от горното, съдът приема, че в конкретния случай административното нарушение, за което е наказан жалбоподателят, следва да се квалифицира като маловажен случай. Съгласно чл.28, ал.1 от ЗАНН, за маловажен случай на административно нарушение наказващият орган не налага наказание на нарушителя, като го предупреждава писмено, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на предупреждението, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание. В § 1, ал.1, т.4 от ДР на ЗАНН е дадена легална дефиниция на понятието маловажен случай – този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. В тази връзка настоящата инстанция отчете, че нарушението се изразява в закъснение от един ден, доколкото уведомителното писмо до РДНСК-Кърджали е изведено с изходящ номер и подписано от жалбоподателя на 24.11.2022 г. Не може да не бъде взето предвид обстоятелството, че Т. Д. М. към процесния период е бил определен да замества **** на Община Кърджали, като наред с това е изпълнявал и длъжността на която е титуляр,

т.е. той е изпълнявал служебни задължения на две длъжности. Към датата на изтичане на срока по чл.149, ал.5 от ЗУТ на 23.11.2022 г., жалбоподателят е отсъствал, тъй като е ползвал разрешен отпуск. Не на последно място, нарушението е първо за жалбоподателя, не се твърди, а и не се установява преди инкриминираната дата да е наказван с влязъл в сила акт за подобно деяние. Всички тези обстоятелства обуславят по-ниска степен на обществена опасност на конкретно извършеното деяние в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от този вид. Наказващият орган не е отчел степента на обществена опасност и тежестта на нарушението, поради което незаконосъобразно е издал наказателното постановление. Предвид изложеното и тъй като процесният случай се явява маловажен, атакуваното постановление следва да бъде отменено, като на основание чл.63, ал.4 вр. ал.2, т.2 от ЗАНН, нарушителят следва да бъде предупреден, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

От пълномощника на жалбоподателя са поискани и направените разноси по делото, а съгласно разпоредбата на чл.63д, ал.1 от ЗАНН, в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноси по реда на АПК. Съгласно чл.143, ал.1 от АПК, когато съдът отмени обжалвания административен акт или откаже да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Ето защо и предвид отмяната на наказателното постановление, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноси за адвокатско възнаграждение. В случая е представен договор за правна защита и съдействие, в който е отразено, че е заплатено в брой договореното възнаграждение в размер на 400 лв. Това възнаграждение е минимално предвиденото в Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което направеното от представителя на ответната страна възражение за прекомерност е неоснователно. Доколкото издателят на наказателното постановление се намира в структурата на Дирекцията за национален строителен контрол със седалище гр.София, именно същата в качеството ѝ на юридическо лице по чл.2 от Устройствения правилник на Дирекцията за национален строителен контрол следва да понесе разноските по делото.

При този изход на делото на административнонаказващия орган не се дължат и не следва да се присъждат поисканите разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № КЖ-3/19.05.2023 г., издадено от началник на РДНСК-Кърджали, с което на основание чл.232, ал.1, т.1 от ЗУТ е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1 000 лв. на ***Т. Д. М. с ЕГН *****, адрес ****, във функциите му на заместващ **** на Община Кърджали, за извършено нарушение на чл.149, ал.5 от ЗУТ.

ПРЕДУПРЕЖДАВА ***Т. Д. М. с ЕГН *****, адрес ****, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

ОСЪЖДА Дирекцията за национален строителен контрол със седалище гр.София, да заплати на Т. Д. М. с ЕГН *****, адрес ****, сумата от 400 лв., представляваща направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-Кърджали по реда на глава 12 от АПК, в 14- дневен срок от съобщението му на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Кърджали: _____